

Panium - Nomer Pitu

Daniel 11 Kababar: Garis-garis Piwucalan Saka 1989 nganti Hukum Minggu

Jeff Pippenger

2025-03-15

Kula sami makarya nglumpukaké kabèh garis ing Daniel sewelas dados satunggal gegayutan kaliyan sajarah sing kaumpet ing ayat patang puluh, ingkang nggambaraké taun 1989 dumugi dhateng hukum Minggu ing Amérika Sarékat. Panggilan kita minangka para siswa ramalan punika inggih nyekel lan mbagekaké pangandika kayektèn kanthi leres.

Sinaua supaya kowé mbuktèkaké awakmu kasarujukan ana ing ngarsané Gusti Allah, minangka buruh sing ora prelu isin, kang mbédak-mbédakaké tembunging kayektèn kanthi bener. 2 Timotius 2:15.

Daniel bab sewelas bisa dipérang dadi sepuluh garis ramalan. Ayat siji nganti papat nggambaraké siji garis ramalan. Ayat lima nganti sanga nggambaraké garis kapindho. Ayat sepuluh nggambaraké garis katelu. Ayat sewelas lan rolas nggambaraké garis kaping papat. Garis kaping lima yaiku ayat telulas nganti limalasa. Garis kaping enem yaiku ayat nembelas nganti rong puluh loro. Garis kaping pitu yaiku ayat rong puluh telu lan rong puluh papat. Ayat rong puluh papat nganti ayat telung puluh siji yaiku garis kaping woluh. Ayat telung puluh siji nganti patang puluh yaiku garis kaping sanga, lan garis kaping sepuluh lan pungkasan yaiku ayat patang puluh nganti patang puluh lima. Sepuluh garis iki kudu digandhèngaké bebarengan, garis demi garis.

Sapa kang arep diparingi piwulang kawruh déning Panjenengané? lan sapa kang arep diparingi pangerten tumrap piwulang? yaiku wong-wong kang wis disapuh saka susu, lan wis dipisah saka susu tetek.

Amarga pranatan kudu ana ing sandhuwuré pranatan, pranatan ana ing sandhuwuré pranatan; garis ana ing sandhuwuré garis, garis ana ing sandhuwuré garis; ana sathithik ing kéné, lan ana sathithik ing kana:

Amarga Panjenengané bakal ngandika marang umat iki kalawan lambé kang gagap lan kalawan basa liya. Marang wong-wong iku Panjenengané ngandika, Iki panggènan katentreman kang nganggo iku kowé bisa maringi katentreman marang wong kang sayah; lan iki panyegeran: nanging wong-wong mau ora gelem ngrungokaké.

Nanging pangandikané Pangéran marang wong-wong mau iku pepakon tumpang-tindih ing ndhuwur pepakon, pepakon tumpang-tindih ing ndhuwur pepakon; larik tumpang-tindih ing ndhuwur larik, larik tumpang-tindih ing ndhuwur larik; ana sethithik ing kéné, lan ana sethithik ing kana; supaya padha lumaku, lan tiba nglungkup bali, lan remuk, lan kejiret, lan katangkep. Yesaya 28:9-13.

Saben saka sepuluh garis kenabian iku mesthi padha gegandhèngan siji lan sijiné, nanging ing sajroning saben garis ana sawijining tema tartamtu kang bisa diweruhi. Sanadyan saben garis nduwèni tema utama, garis-garis iku ngemu luwih saka mung siji paseksèn. Aku nduwé ancas kanggo nandhani saben tema ing sepuluh garis kasebut.

Larik Kapisan

Uga aku, ing taun kapisané Darius, wong Media iku, iya aku dhéwé, ngadeg kanggo netepaké lan nguwatké dhèwèké. Lan saiki aku bakal nduduhaké marang kowé kayektèn. Lah, isih bakal ana telung ratu jumeneng ing Persia; lan sing kapapat bakal luwih sugih banget ngungkuli wong kabèh mau; lan marga saka kakuwatané lumantar kasugihané, dhèwèké bakal nggerakaké wong kabèh nglawan karajan Yunani. Lan ana sawijining ratu kang gagah prakosa bakal jumeneng, kang bakal mrentah kanthi pangwasa kang gedhé, lan nindakaké manut kersané dhéwé. Lan nalika dhèwèké wis jumeneng, karajané bakal diremuk, lan bakal kabagi menyang patang angin ing langit; nanging ora marang turuné, lan uga ora miturut pangwasané kang tau diasta: awit karajané bakal dicabut, kanggo wong liya saliyané wong-wong mau. Daniel 11:1–4.

Taun kapisané Darius nandhai pungkasané pitung puluh taun, mangkono iku netepaké sawijining wektu pungkasan kang sipaté nabi. Ing ayat telu, Alexander Agung ngadegaké karajané ing saindenging jagad, lan ing ayat papat karajané iku kudu dicabut lan dipérang marang papat angin. Nganggo Darius minangka wektu pungkasan ing taun 1989 ndadèkaké kita bisa ngetung para raja kang digambaraké ing ayat loro. Nalika Gabriel ngandika ing ayat siji, “Uga ing taun kapisané Darius,” dhèwèké lagi nerusaké apa sing wis dipratélakaké marang Daniel ing wiwitaning wahyu, kang diwiwiti ing pasal sepuluh.

Ing taun katelu jumenenge Kores, ratu ing Persia, sawijining prakara kawedharake marang Dhaniel, kang jenenge sinebut Belsyazar; lan prakara iku nyata, nanging wektu kang katetepake iku dawa; lan dheweke mangerteni prakara iku, sarta nduweni pangerten bab sesanti mau. Daniel 10:1.

Tenger pratandha sing nglambangaké sawijining “wektu wekasan” ngandhut rong pralambang. “Wektu wekasan” tumrap garis kenabian Musa yaiku lairé Harun, kang banjur katutaké telung taun sawisé kuwi déning lairé Musa. Harun lan Musa iku pralambang rangkep loro saka “wektu wekasan” ing sajarahé dhéwé, lan dadi pralambang saka lairé Yohanes Pembaptis lan Gusti Yesus nem sasi sawisé kuwi. “Wektu wekasan” ing taun 1798 ditandhani déning katangkepé paus Roma, sing sawisé kuwi tilar donya ana ing panawanan ing taun 1799. Wiwit “taun kapisané Darius, wong Media” nganti tekan “taun kateluné Koresy, raja Persia”; Darius lan Koresy makili “wektu wekasan” ing taun 1989, awit kabèh para nabi padha ngandika luwih akèh bab dina-dina pungkasan tinimbang bab dina-dina nalika padha urip.

Saiki sakehing prakara iki kelakon marang wong-wong mau minangka tuladha; lan iku katulis kanggo pepéling tumrap kita, kang marang kita wis tekan pungkasaning jaman. 1 Korinta 10:11.

Darius lan Kores nggambarake Ronald Reagan lan George Bush senior ing taun 1989. Kalorone padha dadi présidhèn ing taun iku. Ayat kapisan saka pasal sewelas netepake wahyu iku ing taun katelu pamaréntahan Kores, kang bakal nggambarake George Bush senior, sing ngetutake Reagan kaya Kores ngetutake Darius. Ayat loro nyatakake manawa isih bakal ana telung ratu kang jumeneng, lan kang kaping papat iku bakal luwih sugih tinimbang wong-wong mau kabèh. “Wektu wekasan” pungkasan ing pasal sewelas diwiwiti ing taun 1989 lan nuduhake manawa sawisé George Bush senior isih bakal ana telung ratu kang jumeneng, mangkono ngenali telung présidhèn sing ngetutake Bush senior. Telung ratu iku yaiku Bill Clinton, George Bush junior, Barak Obama, banjur présidhèn kang paling sugih, Donald Trump, sing “kanthi kakuwatané” lan “lumantar kasugihané bakal nggerakake kabèh wong nglawan karajan Grecia”.

Mulané, ayat katelu nglairaké Alexander Agung, lan mulané nggambaraké pamimpin pungkasan saka United Nations sing bakal manunggal karo kapausan ing dina-dina pungkasan, nanging sing, kaya kapausan, tekan marang pungkasané. United Nations iku karajan kapitu sing kagambaraké minangka sepuluh ratu ing Wahyu pitulas, lan pasamuwaning sepuluh ratu iku sarujuk maringaké karajan kapitu mau marang kéwan kapausan sajroning sak jam simbolis.

Lan sungu sepuluh kang kokdeleng iku ratu sepuluh, kang durung nampani karajan; nanging padha nampani panguwasa minangka para ratu sajrone sajam bebarengan karo kéwan iku. Wong-wong iku saiyeg saeka praya, lan bakal masrahaké panguwasa lan kakuwatané marang kéwan iku. Wong-wong iku bakal perang nglawan Sang Cempé, lan Sang Cempé bakal ngalahaké wong-wong mau: awit Panjenengané iku Gustining para gusti, lan Ratuning para ratu: lan wong-wong kang ana bebarengan karo Panjenengané iku wong-wong kang katimbalan, lan kapilih, lan setya. Wahyu 17:12-14.

Para ratu sapuluh mau dilambangaké déning ayat telu lan papat, lan uga déning sajarah munggah lan rubuhé Aleksander Agung, sing netepi ayat-ayat mau ing abad kaping papat. Yunani iku karajan katelu ing wangsit Kitab Suci lan dadi pralambang naga, sapratelu saka pasamuwan telung warna antarané naga, kéwan galak, lan nabi palsu. Ing salib, pesen “Ratu wong Yahudi” kacathet ing basa Ibrani, Latin, lan Yunani; makili wong Yahudi, wong Rum, lan sakèhé wong akèh saka bangsa-bangsa liyané sing bakal ana ing Yerusalem nalika Paskah. Wong Yunani makili naga, wong Rum makili kéwan galak, lan wong Yahudi iku nabi palsu.

Papat ayat pisanan saka pasal sewelas ngenali pungkasaning kakuwatan naga kadonyan sing nindakaké laku jina karo kakuwatan kapapalan nalika mangsa ujian manungsa ditutup. Ayat telu lan papat ngenali munggahe pungkasan lan rubuhipun pungkasan saka pawujudan pungkasaning kakuwatan naga kadonyan. Ayat-ayat iku nglapisi enem ayat pungkasan sing ngenali pungkasaning kéwan galak sing nindakaké laku jina karo para ratu ing bumi. Wiwitan lan pungkasaning pasal sewelas ngenali sajarah nalika para mungsuhing Allah tekan ing pungkasané tanpa ana siji waé sing nulungi. Papat ayat pisanan sing dipadhakaké karo enem ayat pungkasan, lan kanthi mangkono nggawa pralambang Sepuluh Préntah

Allah kanthi sawijining loh kang ngemu papat préntah pisanan lan sawijining loh kang ngemu enem préntah pungkasan, sarta uga nglambangaké sawijining pacoban kanthi angka sepuluh.

Patang ayat kapisan nggambarake sawijining wiwitan sing njlentrehake pungkasan, nalika sekaligus nyandhet pesen iku minangka wiwit ing “wektu pungkasan” taun 1989. Ayat-ayat iku makili wektu saka 1989 nganti tumekaning penutupan mangsa sih-rahmat tumrap manungsa, mangkono ngringkes pesen saka enem ayat pungkasan, yaiku tambahing kawruh sing kasuwak segelé ing taun 1989, kang nandhani prastawa-prastawa sing gegandhengan karo penutupan mangsa sih-rahmat.

Ayat-ayat punika maringi dhasar profetik kanggé mangertosi bilih wiwit taun 1989 badhé wonten cacahipun wolung présidhèn, kanthi présidhèn kaping wolu asalipun saking pitu présidhèn sadèrèngipun; mila petikan punika kaiket dados satunggal kaliyan enigma bilih kang kaping wolu punika asalipun saking pitu, ingkang dados ciri profetik ingkang awujud kayektèn sapunika wonten ing dinten-dinten pungkasan.

Tema kang bisa dimangertèni saka ayat-ayat iku yaiku karusakan pungkasan saka kakuwatan naga kang nindakake laku jina karo sundel Tirus. Sundel iku nindakake laku jina karo sakèhé para ratu ing bumi, nanging kaya déné Prancis kuna dadi putra pambarep pasamuwan Katulik nalika Clovis masrahaké dhamparé marang kapausan ing taun 496, mangkono uga kéwan bumi saka Amérika Sarékat bakal dadi kang kapisan saka para ratu sing nindakake laku jina karo sundel iku ing undhang-undhang Minggu. Kaya déné ing enem ayat pungkasan, patang ayat wiwitan ngenali lan nekanaké katelu kakuwatan kang nuntun donya menyang Armagedon, nanging tema ing patang ayat wiwitan iku yaiku kakuwatan naga kang dilambangaké déning Grecia lan Alexander Agung.

Reagan miwiti prosès wolung présidhèn sing saiki wis nuntun tekan présidhèn pungkasan saka wolung présidhèn mau. Présidhèn kaping wolu bakal ngadhegaké reca kéwan galak mau lan ngetrapaké hukum Minggu ing Amérika Sarékat, nalika uga dadi pamedhar rembug lan ngrancang sawijining pangaturan sing ndadèkaké dhèwèké minangka kepala Perserikatan Bangsa-Bangsa, kang ing wektu iku uga bakal mlebu ing sawijining sesambungan gréja lan nagara ing saindenging jagad kanthi dalih ngrampungaké peperangan radikal Islam sing saya mundhak.

Pangalihing Amerika Serikat, kang minangka kéwan bumi ing Wahyu pasal telulas, saka dadi karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci tumuju dadi sirahing karajan kaping pitu ing ramalan Kitab Suci, nalika ngrampungaké sesambungan tanpa sah karo karajan kaping wolu ing ramalan Kitab Suci, kagambarake wiwit ayat siji kang nandhani taun 1989, lumantar para présidhèn kang nuntun marang hukum Minggu ing Amerika Serikat, lan sanalika iku uga ngenali ratu kang rosa ngadeg. Ratu kang rosa iku yaiku Trump kang njupuk panguwasa marang Perserikatan Bangsa-Bangsa, kang saiki lagi ana ing proses mbubaraké iku sadurungé tuntutan-tuntutané.

Larik Kapindho

Ayat lima nganti sanga nggambarake panyebutan kang kapisan lan pepindhan rinci saka perang antarane ratu-ratu ing sisih lor lan sisih kidul, kang sajroning sakabehing bab iki dienggo minangka latar mburi kenabian kang utama. Ayat lima ngetokake tema saka perang iki.

Lan ratu saka sisih kidul bakal dadi kuwat, uga salah siji saka para panggedhene; lan wong iku bakal dadi luwih kuwat ngungkuli dheweke, sarta bakal nduwèni panguwasa; panguwasane bakal dadi panguwasa kang gedhé. Daniel 11:5.

Ptolemaios I Soter lan Seleukos I Nikator katuduhake ing ayat punika. Kalorone minangka seperpat saking “Diadochi” (tegesipun penerus) karajanipun Aleksander. Seleukos punika “raja sisih lor” ingkang kapisan wonten ing pasal sewelas, lan selaras kaliyan Roma kafir, Roma kapausan, lan Roma modern—Seleukos namung dados mapan minangka raja sisih lor miturut ramalan sasampunipun tigang kamenangan utami utawi prastawa-prastawa wigati: panjenenganipun ngrebat malih Babil ing taun 312 SM, Peperangan Ipsus ing taun 301 SM, lan Peperangan Corupedium ing taun 281 SM. Gerakan-gerakan punika ngalahaken para saingan utaminipun, nglajengaken jembaripun karajanipun, lan ngukuhaken pangwasanipun wonten ing wewengkon punika.

Garis kapindho diwiwiti kanthi ngenali raja lor lan raja kidul minangka béda saka para panerus liyane (Diadochi) saka karajané Aleksander sing kabagi. Iki diwiwiti kanthi ngenali manawa raja lor mung diwènèhi kakuwasan sawisé telung panaklukan. Banjur, ing sajarah perjuwangan kanggo panguwasa sing kawedhar sawisé séda Aleksander ing ayat enem nganti sanga, dikenali sawijining jangka wektu sing dipungkasi kanthi tumbangé raja lor déning raja kidul. Iki minangka kang kapisan saka ping telu ing pasal sewelas nalika raja kidul ngungkuli raja lor. Iku dadi telung paseksi internal ing sajroning pasal mau sing kanthi cetha netepaké tandha-tandha sajarah sing nuntun marang sawijining raja kidul ngalahaké sawijining raja lor.

Lan ratu ing sisih kidul bakal dadi kuwat, lan salah siji saka para pangerane; lan dheweke bakal dadi luwih kuwat ngungkuli dheweke, sarta bakal nduwèni panguwasa; pangwasane bakal dadi pangwasa kang gedhé. Lan ing pungkasaning taun-taun, wong-wong mau bakal gabung dadi siji; awit putri ratu saka sisih kidul bakal teka marang ratu ing sisih lor kanggo damel prajanjèn: nanging dheweke ora bakal tetep nyekel kakuwataning lengen; mangkono uga dheweke ora bakal tetep ngadeg, uga lengene: nanging dheweke bakal dipasrahaké, lan wong-wong kang ngirid dheweke, lan kang nglairaké dheweke, lan kang nguwataké dheweke ing mangsa-mangsa iku. Nanging saka salah siji pang saka oyod-oyode dheweke bakal ana siji kang jumeneng ing kalungguhane, kang bakal teka karo bala tentara, lan bakal mlebu ing bètèngé ratu ing sisih lor, lan bakal tumindak nglawan wong-wong mau, lan bakal menang: Lan uga bakal nggawa minangka tawanan menyang Mesir allah-allahé, bebarengan karo para pangerané, lan karo praboté kang aji saka salaka lan emas; lan dheweke bakal tetep luwih akèh taun tinimbang ratu ing sisih lor. Mangkono ratu ing sisih kidul bakal mlebu

ing karajané, lan bakal bali menyang nagarané dhéwé. Daniel 11:5–9.

Kapriksan sajarah tumrap ayat-ayat punika maringi pola tumrap kapriksan kenabian saking sèwu kalih atus sawidak taun pamaréntahan kapausan ingkang katandhani wonten ing ayat tigang dasa satunggal ngantos patang dasa, lan pola kenabian tumrap kapriksan ayat sewelas, ingkang kapisan kaleksanan ing taun 217 SM ing Paprangan Raphia. Tiga seksi punika nandhesaken ciri-cirinipun Perang Ukraina, ing pundi Putin, raja kidul pungkasan, badhé unggul ngungkuli tentara proksi saking raja lor kapausan.

Tema saka garis kapindho sajarah kenabian iku carané tatu sing matèni mau diwènèhake marang kapausan ing taun 1798, kaya kang dipralambangaké déning ayat lima nganti sanga lan perang ing Raphia ing ayat sewelas. Sang ratu saka kidul, yaiku Mesir, iku kakuwasan naga.

He anaking manungsa, adegna rainmu nglawan Sang Pringon, ratu Mesir, lan medhara nglawan dheweke, uga nglawan sakèhé tanah Mesir: ngucapa lan kandhaa, Mangkene pangandikané Pangéran Allah; Lah, Aku nglawan kowé, hé Sang Pringon, ratu Mesir, naga gedhé kang lelèr ana ing tengahing kali-kaliné, kang ngandika, Kaliku iku duwèkku dhéwé, lan aku kang wus damel iku kanggo awakku dhéwé. Yehezkiel 29:2, 3.

Telung gambaran ngenani raja ing sisih kidul kang ngalahaké raja ing sisih lor ing bab kaping sewelas sesambungan dadi siji kanggo nandhani rubuhe pungkasan saka raja ing sisih lor ing ayat kaping patang puluh lima.

Lan dhèwèké bakal ngedegaké kémah-kémah kratoné ana ing antarané segara-segara ing gunung suci kang mulya; nanging dhèwèké bakal tekan pungkasané, lan ora ana siji waé kang bakal nulungi dhèwèké. Daniel 11:45.

Ana telung garis ing pasal kaping sewelas sing nggambarake sawijining raja kidul ngalahaké sawijining raja lor, nanging nalika raja lor tekan pungkasané tanpa ana sing nulungi, prakara iku ora katon cetha mangkono. Nanging kitab Wahyu netepaké yèn kakuwatan naga iku sing njatuhaké dhèwèké kanthi mangan dagingé lan ngobong dhèwèké nganggo geni. Sawisé kakuwatan naga iku diakoni saka kitab Wahyu, kita bisa ndeleng para raja, kang uga naga lan uga raja kidul, sing bakal njatuhaké raja lor ing ayat patang puluh lima. Telung saksi langsung ing pasal iku, kang kabèh padha nyeksèni kasampurnan panggenapané kanthi sampurna kaya sing diwakili lumantar gegandhèngan antarané kitab Daniel lan Wahyu.

Raja paus modern saka lor tekan ing wekasané tanpa ana sing nulungi ing ayat patang puluh lima, lan kitab Wahyu nerangaké kepriyé kakuwasan paus tekan ing wekasané déning tanganing kakuwasan naga.

Lan sungu sapuluh kang kokdeleng ana ing kéwan iku, iku bakal sengit marang wanita laku jina mau, lan bakal ndadèkaké dheweke dadi sepi lan wuda, lan bakal mangan dagingé, lan ngobong dheweke nganggo geni. Awit Gusti Allah wis maringi ing sajroning atiné supaya nindakaké karsané, lan supaya sarujuk, lan masrahaké karajané marang kéwan iku, nganti pangandikané Gusti Allah kalakon. Wahyu 17:16, 17.

Para ratu sepuluh mau ngobong ratu paus saka lor nganggo geni lan mangan daginge. Para ratu ing dina-dina wekasan iku kakuwatan naga.

“Para ratu, para panguwasa, lan para gubernur wis ngetrapaké marang awaké dhéwé tandha antikristus, lan dipralambangaké minangka naga kang lunga arep perang nglawan para suci—yaiku wong-wong kang netepi pepakoné Allah lan kang nduwèni pracaya marang Gusti Yesus. Ing satruné marang umaté Allah, wong-wong iku uga mbuktèkaké yèn padha luput amarga milih Barabas tinimbang Kristus.” Testimonies to Ministers, 38.

Sepuluh ratu iku yaiku kakuwatan naga, kang uga dilambangaké déning karajan Yunani lan Alexander. Para ratu iku padha dadi para ratu sisih kidul, amarga padha dilambangaké déning Firaun, ratu Mesir. Wong-wong mau bakal mangan dagingé, amarga padha uga dadi “asu-asu” nabi ing ramalan, kang déning juru Masmur sinebut “pasamuwané wong duraka.”

Amarga asu-asu wis ngubengi aku; pasamuwaning para duraka wis ngepung aku; tangan lan sikilku padha ditombak. Aku bisa ngétung sakehing balungku; wong-wong padha nyawang lan mentheleng marang aku. Sandhanguku padha dipérang ing antarané dhéwé, lan jubahku padha diundhi. Jabur 22:16–18.

Kapausan iku ratu saka sisih lor ing ayat patang puluh lima, lan kapausan iku dipralambangaké déning Izébel ing pasamuwan Tiatira.

Nanging Aku nduwèni sapérangan prakara marang kowé, amarga kowé ngejarké wong wadon Yézabèl iku, kang ngarani awaké dhéwé nabi wadon, mulang lan nyasarké para kawula-Ku supaya padha laku jina lan mangan pisungsung kang dipasrahaké marang brahala. Lan Aku wis maringi wektu marang dheweke supaya mratobat saka laku jinané; nanging dheweke ora mratobat. Lah, Aku bakal nguncalaké dheweke menyang ing paturon, lan wong-wong kang padha laku zina karo dheweke menyang kasangsaran gedhé, kajaba padha mratobat saka panggawéné. Wahyu 2:20–22.

Ukumané Izebel kaleksanan nalika dheweke dipangan déning asu-asu.

Lan bab Izebel uga Sang Yehuwah ngandika mangkene: Asu-asu bakal mangan Izebel ing sacedhake témbok Yizreel. 1 Para Raja 21:23.

Asu-asu iku Roma kafir, kakuwatan naga, awit Roma kafir iku kang nyalib Sang Kristus.

“Ing kasangsarané Kristus ana ing salib, ramalan kapenuhan. Atusan taun sadurungé panyaliban, Sang Juru Slamet wis ngramalaké perlakuan sing bakal katampa déning Panjenengané. Panjenengané ngandika, ‘Asu-asu ngubengi Aku; pasamuwané wong duraka ngurung Aku; tangan-Ku lan sikil-Ku padha ditusuk. Kabèh balung-Ku bisa Dakétung; wong-wong padha nyawang lan ndelengi Aku. Sandhangan-Ku padha dipérang ana ing antarané wong-wong mau, lan wong-wong mau mbuwang undhi tumrap jubah-Ku.’ Jabur 22:16–18. Ramalan bab sandhangané Panjenengané kaleksanan tanpa rembugan utawa campur tangan saka kanca-kanca utawa mungsuh-mungsuhé Panjenengané sing kasalib. Marang para prajurit sing wis masang Panjenengané ana ing

salib, sandhangané Panjenengané diwènèhaké. Kristus miyarsakaké padudon wong-wong mau nalika padha mbagi sandhangané ana ing antarané dhéwé. Jubahé ditenun kabèh tanpa jahitan, lan wong-wong mau padha kandha, ‘Aja kita suwèk, nanging beciké kita mbuwang undhi kanggo iku, supaya ngerti sapa kang bakal nduwèni.’” *The Desire of Ages*, 746.

Sapuluh ratu, yaiku asu-asu, yaiku pasamuwané wong duraka, yaiku Griken lan Mesir, uga bakal ngobong sundel iku nganggo geni.

Lan manawa ana putri saka imam kang najisaké awaké dhéwé kanthi tumindak laku jina, iku ngrèmèhake bapaké; dhèwèké kudu diobong nganggo geni. *Leviticus 21:9*.

Raja-raja sepuluh iku ngobong sundel mau nganggo geni, amarga dheweke ngakoni awake dadi sawijining imam wadon, nanging satemene iku sundel.

Lan bakal kelakon ing dina iku, Tirus bakal kalalèkaké pitung puluh taun, manut dina-dinané siji ratu: sawisé pungkasané pitung puluh taun Tirus bakal nyanyi kaya sundel. Cekelen clempung, lumakua ngubengi kutha, hé sundel kang wis kalalèkaké; gawéa swara kang mranani, nyanyia akèh tembang, supaya kowé kèlingan manèh. Lan bakal kelakon sawisé pungkasané pitung puluh taun, yèn Pangéran bakal ngrawuhi Tirus, lan dhèwèké bakal bali marang upahing sundel, lan bakal laku jina karo kabèh karajan ing donya ing saindenging lumahing bumi. *Yesaya 23:15–17*.

Ing ayat lima nganti sanga, lan ayat telung puluh siji nganti patang puluh, kita nemokake paseksi bab kapausan sing tekan pungkasané ana ing tangan kakuwatan naga. Prinsip iki uga saiki lagi katindakaké ing Perang Ukraina. Katelu paseksi iki maringi weruh marang kita bilih nalika raja sisih lor tekan ing pungkasané tanpa ana siji waé sing nulungi ing ayat patang puluh lima, naga bakal mangan dagingé lan ngobong dheweke nganggo geni. Miturut telung paseksi, pamecut tumindak naga iku bakal nyakup prajanjèn sing wis diremuk.

Ing ayat lima nganti sanga, Perang Siria kapindho rampung kanthi prajanjèn ing taun 253 SM. Perang mau diwiwiti ing taun 260 SM, lan sawisé pitung taun lumaku ing Perang Siria kapindho, sawijining prajanjèn tentrem kasil kaleksanan lumantar ratu saka sisih kidul maringaké putriné marang ratu saka sisih lor supaya panjenengané bisa krama karo putri ratu saka sisih kidul lan ndadèkaké tentrem lumantar pasetunyaning palakrama. Pitung taun sawisé palakrama iku, ing taun 246 SM, ratu saka sisih lor nyingkiraké garwané saka sisih kidul lan mulihaké garwa asliné kang biyèn wis disingkiraké nalika panjenengané krama karo putri Mesir. Panyurungé ratu saka sisih kidul kanggo nyerang karajan sisih lor lan nangek ratu sisih lor yaiku prajanjèn kang wis dilanggar.

Prajanjèn sing kacacadan iku nggambaraké Prajanjèn Tolentino sing uga kacacadan ing taun 1797, kang maringi Napoleon pamecut kanggo njupuk paus dadi tawanan ing taun 1798, kaya dene Ptolemaios wis nindakaké marang Seleukos ing taun 246 SM. Nalika Ptolemaios III bali menyang Mesir sawisé kamenangané nglawan kakaisaran Seleukia sisih lor kagungané Seleukos II, dhèwèké nggawa bali bandha kasugihan akèh banget menyang Mesir, saéngga wong-wong Mesir maringi gelar “Euergetes” (tegesé Dermawan) marang

Ptolemaios III amarga wis mulihaké “para déwa tawanan” dhèwèké sawisé pirang-pirang taun.

Nanging saka siji pang saka oyod-oyodé bakal ana wong siji kang jumeneng nggentèni kalungguhane, kang bakal teka karo bala tentara, lan bakal mlebu ing bètèngé raja lor, lan bakal tumindak nglawan wong-wong mau, lan bakal unggul: Lan iya bakal nggawa para allahé dadi tawanan menyang Mesir, bebarengan karo para panggedhé lan piranti-piranti perak lan emasé kang aji; lan dhèwèké bakal lestari luwih akèh taun tinimbang raja lor. Daniel 11:7, 8.

Nalika Napoleon nyekel paus dadi tawanan ing taun 1798, dheweke ngrampas bandha-bandha Vatikan lan nggawa bali menyang Prancis, kaya sing dilambangaké déning Ptolemaios III, sing njupuk bandha-bandha lan uga Seleukos II bali menyang Mesir, ing kono Seleukos II séda ambruk saka jaran. Iki nglambangaké Napoleon nyingkiraké kapausan saka kéwan ing taun 1798, lan patiné paus ing taun 1799. Kapausan ing Wahyu pitulas iku wanita sing nunggang ing ndhuwur kéwan, lan kekalahan, penawanan, lan pati Seleukos sawisé kuwi amarga ambruk saka jaran, nglambangaké Napoleon nyingkiraké panguwasa sipil kapausan (sing dilambangaké minangka kéwan ing Wahyu pitulas).

Mulané dhèwèké nggawa aku ing Roh menyang ara-ara samun: lan aku weruh ana wong wadon lenggah ing sandhuwuré kéwan galak warna abang kirmizi, kebak jeneng-jeneng pitenah, mawa pitu sirah lan sepuluh sungu. ... Lan malaékat mau ngandika marang aku, Yagéné kowé gumun? Aku bakal nyritakaké marang kowé wewadining wong wadon iku, lan wewadining kéwan galak kang nggawa dhèwèké, kang mawa pitu sirah lan sepuluh sungu. ... Lan wong wadon kang kokdeleng iku yaiku kutha gedhé iku, kang mrentah atas para ratu ing bumi. Wahyu 17:3, 7, 18.

Ayat lima nganti sanga ngenalaké peperangan antarané raja sisih lor lan raja sisih kidul ing pasal sewelas. Ayat lima maringi dhasar sing ngiket marang Roma minangka raja sisih lor, awit ayat iku nduduhaké yèn raja sisih lor bakal ngrebut telung wilayah géografis sadurungé mrentah kanthi unggul. Ayat-ayat iku maringi struktur kenabian kang netepaké sawijining mangsa nalika raja sisih lor mrentah, nanging banjur tumeka ing pungkasané. Iki lah premis lan janji pasal sewelas. Tema saka garis iku yaiku tatu pati tumrap raja paus minangka raja sisih lor, utawa kaya kang katulis ing ayat patang puluh lima, “dhèwèké tumeka ing pungkasané, lan ora ana siji waé kang nulungi.” Kabeneran iki yaiku kabeneran jaman saiki ing dina-dina wekasan.

Kita badhé nerusaké ing artikel salajengipun.